

Právo mezinárodních smluv

Pojem a podstata
mezinárodní smlouvy

Mezinárodní smlouva v české právní praxi

- 1. Ústavní právo – pramen práva a jeho úprava, ochrana lidských práv
- 2. Jiná právní odvětví (výběr)
 - správní právo: státní občanství, cestovní doklady, školství, zdravotnictví, doprava ...
 - daňové právo: zamezení dvojího zdanění
 - trestní právo: extradice, právní pomoc
 - mezinárodní právo soukromé a obchodní: právní pomoc dvou- i mnohostranná, mezinárodní obchod – přímé normy
 - duševní vlastnictví

Pojem a podstata mezinárodní smlouvy

- pramen mezinárodního práva přenášený do práva vnitrostátního
- odlišnost od normativního aktu
- historie – vývoj:
 - napřed dvoustranné **kontraktuální (2 funkce)**
mnohostranné: mírové
 - mnohostranné až v 19. stol.
 - ochrana duševního vlastnictví

Pojmové znaky mezinárodní smlouvy

- 1. souhlasný projev vůle (dohoda)
 - strany, forma
- 2. mezi subjekty mezinárodního práva
 - vyloučeny: nestátní útvary, obchodní společnosti, orgány nejednající jménem státu
- 3. řídí se mezinárodním právem
- 4. zamýšlené právní účinky
 - deklarace, gentleman's agreement (Irsko)

Mezinárodní smlouva nebo smlouva jiná?

- Rozhodující pro její ústavní režim

Označení mezinárodní smlouvy

- - **úmluva**: významná mnohostranná pravotvorná smlouva,
- - **smlouva**: významná dvoustranná nebo mnohostranná smlouva,
- - **charta**: mnohostranná smlouva politicky významná,
- - **dohoda**: nejčastěji mezivládní dvoustranná smlouva nepolitického charakteru, někdy ovšem i významná hospodářská mnohostranná smlouva, vnější smlouvy EU
- - **protokol**: různě, označení dodatkového, revizního nebo prováděcího smluvního dokumentu ke smlouvě jiné apod.,
- - **ujednání**: méně významná mezivládní nebo meziresortní dvoustranná smlouva upravující otázky technické povahy,
- - **statut**: smlouvy, jimiž se zřizují mezinář. organizace nebo orgány,
- - **pakt**: zřídka užívané označení pro mnohostr. politickou smlouvu

Struktura mezinárodní smlouvy

- 1. **Preambule** – cíl a účel smlouvy, relevantní pro interpretaci (nepovinná)
- 2. **Meritorní text**
- 3. **Závěrečná ustanovení** (protokolární články)
= právní život smlouvy
- 4. **Přílohy**
 - protokoly
 - prohlášení
 - právní povaha: stanovená smlouvou (protokoly jsou zpravidla nedílnou součástí s odlišným schvalovacím režimem)

Překlad

SMLOUVA mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Lichtenštejnské knížectví,

přejíce si

dále rozvíjet jejich hospodářské vztahy a

posílit jejich spolupráci v daňových záležitostech prostřednictvím uzavření smlouvy o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, a to

aniž by byly vytvářeny příležitosti k nezdanění nebo ke sníženému zdanění skrze daňové úniky či prostřednictvím vyhýbaní se daňové povinnosti,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států. **(následují meritorní ustanovení smlouvy)**

Článek 29

Protokol

Protokol podepsaný spolu se Smlouvou tvoří její nedílnou součást.

Článek 30

Vstup v platnost

1. *Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou písemně oznámí splnění postupů požadovaných jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení.*

2. Tato smlouva se bude provádět: (určení počátku s ohledem na fiskální rok)

Článek 31

Ukončení platnosti

1. Tato smlouva zůstane v platnosti dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou podáním písemné výpovědi ukončit platnost Smlouvy, a to nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne vstupu Smlouvy v platnost.

2. V případě ukončení platnosti v souladu s odstavcem 1 se tato smlouva přestane provádět: ...

Dáno v Praze dne 25. září 2014 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Českou republiku *Andrej Babiš, 1. místopředseda vlády a ministr financí*

Za Lichtenštejnské knížectví *Thomas Zwiefelhofer, místopředseda vlády*

**SDĚLENÍ Ministerstva zahraničních věcí
o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o
zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z
majetku a Protokol k ní**

- **Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. září 2014 byly v Praze podepsány Smlouva mezi Českou republikou a Lichtenštejnským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní.**
- **Se Smlouvou a Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky je ratifikoval.**
- **Smlouva a Protokol vstoupily v platnost na základě článku 30 odst. 1 Smlouvy dne 22. prosince 2015 a jejich ustanovení se budou provádět v souladu se zněním odstavce 2 téhož článku.**
- **Anglické znění Smlouvy a Protokolu a jejich překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.**

Funkce mezinárodní smlouvy

- 1. Upravit určitý konkrétní vztah mezi smluvními státy – stanovit „**subjektivní**“ práva a povinnosti (jako občanskoprávní kontrakt) = *smlouvy kontraktuální*
- 2. Vytvořit **objektivní právo**, tedy právní pravidla závazná pro smluvní státy = *smlouvy pravotvorné*

Funkce mezinárodní smlouvy - 2

- ad 1. Mezinárodní smlouvy **kontraktuální**
 - úprava konkrétní otázky – regulace konkrétních právních vztahů
 - ve vnitrostátním právu nejde o pramen práva
 - příklady:
 - o zamezení dvojího zdanění
 - o zamezení dvojího občanství
 - o vzájemné vízové povinnosti
 - o spolupráci v různých oblastech
 - o státních hranicích
 - téměř všechny dvoustranné smlouvy jsou kontraktuální
 - mnohostranné smlouvy také často kontraktuální
 - historicky nejprve smlouvy kontraktuální

Funkce mezinárodní smlouvy - 3

- ad 2. Mezinárodní smlouvy **právotvorné**
 - vytvářejí právní pravidla, která mají být trvale aplikována smluvními státy, tedy objektivní právo
 - příklady (některé mnohostranné smlouvy):
 - kodifikační úmluvy
 - úmluvy o lidských právech
 - úmluvy stanovící režim mezinárodního obchodu
 - unifikační úmluvy
 - výjimečně dvoustranné smlouvy: o právní pomoci

Označení mezinárodních smluv

- úmluva, smlouva, charta, dohoda, protokol, ujednání, statut
- žádný vliv na právní povahu (závaznost)
- označení někdy naznačuje charakter smlouvy
- označení v EU: atypická specifika

Právní úprava smluvního práva (smluvní právo jako objekt)

- *tři odlišné právní režimy navzájem propojené*
- 1. mezinárodní právo
 - pramen mezinárodního práva – musí být stanoven právní režim smlouvy v MP
- 2. vnitrostátní právo
 - závaznost pro stát, implementace ve vnitrostátním právu apod.
- 3. právo EU
 - analogicky státu, navíc závaznost pro členské státy

1. Mezinárodní právo MS

- mezinárodní obyčej
- Vídeňská úmluva o smluvním právu (smlouvy mezi státy – 1969) (pro ČR platnost od 1987)
- obdobná úmluva (smlouvy mezinárodních organizací – 1986) – nevstoupila v platnost

2. Vnitrostátní právo

- Ústava ČR
- rozhodnutí prezidenta republiky č. 144/1993 Sb. <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1993/sb39-93.pdf>
- usnesení vlády ČR
 - <http://racek.vlada.cz/usneseni/usnweb.nsf/0/66A3199D7D65F6EFC12571B6006F8DF4>
- chybí prováděcí zákon k Ústavě

3. Právo EU

- je třeba upravit:
- totéž co ve vnitrostátním právu
(sjednávání smluv, jejich postavení v právním řádu EU)
- závaznost mezinárodních smluv sjednaných EU pro členské státy

Kategorie mezinárodních smluv

- **Počet smluvních stran**
 - dvoustranné, vícestranné, mnohostranné, regionální, univerzální
- **Možnost přístupu k mnohostranné smlouvě**
 - otevřené, polootevřené, uzavřené
- **Forma smlouvy**
 - písemná, ústní, zjednodušená
- **Vztah k ostatním smluvním stranám (**vůči komu smlouva zavazuje**)**
 - inter partes, erga omnes

Mezinárodní smlouvy inter partes a erga omnes (vůči komu smlouva zavazuje)

- **Inter partes:**

- Smlouva inter partes upravuje vždy právní vztahy jen vůči jiným smluvním státům (**zavazuje v konkrétních případech vůči příslušnému jinému smluvnímu státu, ten se jí může dovolávat**)
- Kontraktuální smlouvy jsou vždy inter partes - upravují jen vztahy k jiným smluvním stranám
- Pravotvorné mnohostranné smlouvy jsou inter partes, je-li možno identifikovat vztahy mezi jednotlivými dvojicemi smluvních států
 - bilateralizace“ závazků ze smlouvy (suma dvoustranných vztahů)
 - smlouva se vždy aplikuje vůči určitému smluvnímu státu
 - mnohostranné: **vzájemná** práva a povinnosti
 - příklad: uznání a vykonatelnost soudních rozhodnutí

e.o.

- **Erga omnes:**
- Tyto smlouvy zavazují k určitému chování bezpodmínečně, tj. bez návaznosti na jiné smluvní strany – aplikují se obecně, tj. erga omnes
- Smluvní státy se zavázaly k určitému chování ne ve vztahu k jiným státům, ale jednostranně.
- Příklady:
 - ochrana lidských práv
 - unifikační úmluvy

Jak poznat i.p. x e.o.?

- 1. Charakter smluvních závazků (povaha smlouvy) – nejde o závazek vůči konkrétním státům
- 2. Výslovné ustanovení smlouvy
 - VÚKS: Čl. 1 odst. 1.: Tato Úmluva upravuje smlouvy o koupi zboží mezi stranami, které mají místa podnikání v různých státech,
 - jestliže tyto státy jsou smluvními státy; nebo
 - jestliže podle ustanovení mezinárodního práva soukromého se má použít právního řádu některého smluvního státu.

Zásady mezinárodního smluvního práva

- 1. Pacta sunt servanda
- 2. Dobrá víra
- 3. Smluvní volnost a svobodná vůle stran
- 4. Nezávaznost smluv pro třetí strany
- 5. Vyloučení zpětné působnosti smluv
- 6. Lex posterior derogat priori
- 7. Lex specialis derogat legi generali